

нале вече много хиляди (милионе) години; а въ продължението на тия години никому, даже и на най-умните люде, не е дошло на умътъ, че земята прилича на топка; сичките, даже и най-учените и най-знамѣнитите мжже, мислиле, както и азъ мислѣхъ нѣкога си, че земята е плоска, като петура. Но ето, не по-рано отъ триста години, че са появилъ такъвъ единъ човѣкъ, който най-напредъ захваналъ да говори и да мисли друго-яче. Тоя човѣкъ са наричалъ Христофоръ Колумбъ. Не е напразно живѣлъ тоя човѣкъ на свѣтътъ, не е напразно той ималъ умъ и разумъ, не е напразно той ълъ хлѣбътъ! Дълго време са той училъ по училищата; а послѣ са училъ и самъ. Още отъ младите си години той захваналъ да мисли, че земята е околчеста; но боялъ са да каже нѣкому, срамувалъ са и мжлчалъ. Мислилъ той, мислилъ, и най-послѣ намислилъ: „земята трѣба да бжде околчеста рѣкалъ той, и азъ ща да я обикола.“ Най-послѣ Колумбъ отишалъ при правителството, и рѣкалъ му: „Дайте ми корабъ, (**) за да обикола земята, и да ви завладѣя още земя!“ „А когато той разказалъ защо му е тоя корабъ, то трѣбало да бѣга вжнъ. Мждрите хора захванале да му са присмиватъ, да го подиграватъ, да го закачатъ и да го мислатъ за лудъ. „Ти, както са види, си полудѣлъ, нашъ синко! Ти си бо-гоотстъпникъ! А какъ щешъ ти да са вжрнешъ пакъ назадъ, ако е земята, както казвашъ ти самъ, околчеста! Надоле щешъ ти да слѣзешъ, а какъ ще да са изкачишъ нагоре по воденната планина?